

Desuden foreslås det at ændre straffuldbyrdsloven, sådan at der ved afgørelser af, om straffuldbyrdsloven kan udsættes, også kan lægges vægt på, om hensynet til politiets forebyggende virksomhed taler imod udsættelse af straffuldbyrdsloven.

Det foreslås endvidere at ændre straffuldbyrdsloven, sådan at ansøgninger om udsættelse af afsoning eller benådning eller om afsoning på bopælen under intensiv overvågning og kontrol ikke skal tillægges opsættende virkning, hvis hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at afsoningen påbegyndes uden at afvente behandlingen af en sådan ansøgning.

Endvidere foreslås det at lovfæste, at tilladelse til strafudståelse på bopælen kan nægtes meddelt, hvis der er grund til at antage, at den dømte ikke vil overholde de vilkår, som gælder for fuldbyrdelse på bopælen.

I tilknytning til de foreslåede ændringer af straffuldbyrdsloven foreslås det at ændre forvaltningsloven, sådan at afskæringen af retten til aktindsigt udvides til også at omfatte sager om straffuldbyrdslovens iværksættelse, udsættelse og benådning samt fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol for så vidt angår oplysninger, der er indhentet med henblik på at belyse hensynet til politiets forebyggende virksomhed.

Desuden vil regeringen ændre de administrative regler om indsættelse til afsoning, således at kendte rockere, bandemedlemmer mv. indkaldes til afsoning i en særlig hasteprocedure.

5.2. Varetægtsfængsling efter fældende dom

5.2.1. Gældende ret

Efter retsplejelovens § 762, stk. 1, kan en sigtet varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, såfremt lovovertrædelsen har en strafferamme på mindst fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og der er bestemte grunde til at antage, at den sigtede på fri fod vil unddrage sig forfølgningen eller fuldbyrdsloven, eller at den sigtede på fri fod vil begå ny kriminalitet af tilsvarende beskaffenhed eller vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, kan en person endvidere under visse betingelser varetægtsfængsles af hensyn til retshåndhævelsen (såkaldt retshåndhævelsesarrest). Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, kan der således ske varetægtsfængsling, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at den sigtede

har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at den pågældende ikke er på fri fod. Højesteret har i en afgørelse, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1983, s. 391, vedrørende den dagældende § 762, stk. 2, som er identisk med den gældende § 762, stk. 2, nr. 1, udtalt, at retshåndhævelsesarrest efter denne bestemmelse efter forarbejderne forudsætter, at der må forventes idømt »langvarig fængselsstraf eller anden strafferetlig foranstaltning af tilsvarende indgribende betydning«. Det antages, at forudsætningen om en »langvarig fængselsstraf« vil kunne anses for opfyldt, hvis der må forventes idømt en ubetinget fængselsstraf på mindst 8-10 måneder.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, kan en person endvidere varetægtsfængsles, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at den sigtede har begået en af visse nærmere angivne lovovertrædelser, såfremt lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod. De straffelovsbestemmelser, der er opregnet i nr. 2, angår vold eller trusler mod personer i offentlig tjeneste eller hverv (§ 119, stk. 1), vold eller trusler mod vidner (§ 123), grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted (§ 134 a), visse sædelighedsforbrydelser (§ 218, stk. 1, § 222, §§ 224 eller 225, jf. § 218, stk. 1, § 222, § 235, stk. 1, eller en overtrædelse af straffelovens § 232 over for et barn under 15 år), ulovlig besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted (192 a, stk.1), vold (§§ 244-246), hensættelse i hjælpeløs tilstand (§ 250) og hensynsløs fareforvoldelse (§ 252).

Efter retsplejelovens § 762, stk. 3, kan varetægtsfængsling ikke anvendes, hvis lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre straf af bøde eller fængsel i højst 30 dage, eller hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis den pågældende findes skyldig (proportionalitetsprincippet).

Bestemmelse om varetægtsfængsling har kun virkning efter sagens afgørelse i retten, hvis retten efter afgørelsen særskilt bestemmer, at tiltalte under en eventuel appel, eller indtil fuldbyrdelse kan iværksættes, skal varetægtsfængsles eller forblive varetægtsfængslet, jf. retsplejelovens § 769. Betingelserne for varetægtsfængsling efter sagens afgørelse er de samme som før sagens afgørelse, medmindre tiltalte samtyk-